

මුම්බායි ජන ඝාතනය: වාර්ගික දේශපාලනයේ අවාන අන්තය

Mumbai atrocity: the dead end of communal politics

2008 දෙසැම්බර් 01

මුම්බායිහි ක්‍රස්තවාදී ජන ඝාතනයට ගොදුරු වූ සංඛ්‍යාව -- නගරයේ සංචාරකයන්, කඩහිමියන්, කම්කරුවන් සහ පදිකයන් අතරින් 170කට අභිංසකයන් සංඛ්‍යාවක් මිය ගොස් 300කට අධික සංඛ්‍යාවකට තුවාල සිදු විය -- ලොව වටා මහජනතාවන් අතර අව්‍යාජ කම්පිත හැගීමක් ඉස්මතු කර තිබේ.

එවන් බේදවාචක නිකම්ම සිදු නොවේ: ඒවා දශක ගනනාවක් තිස්සේ සුදානම් කෙරෙයි. මුම්බායි බේදවාචකය, බ්‍රිතාන්‍ය විජිත පාලනය අවසානයේ, 1947 දී ඉන්දියානු උප-මහාද්වීපය බෙදීමේ පටන් මේ දක්වා ම එම කලාපය වෙලා ගෙන ඇති ජාතික හා වාර්ගික ආතතීන් තුලින් පැන නැගී අතර එය එම ආතතීන් උත්සන්න ද කරනු ඇත.

ඉන්දියාවේ කොංග්‍රස් නායකත්වයෙන් යුක්ත සභාග ආන්ඩුවේ ප්‍රතිචාරය පෙරදැකිය හැකි වූ ලෙසම, කිසිදු වග විභාගයකින් තොර එකක් වී ඇත. ඉන්දියානු බලධාරීහු, පලිගන්නා බවට වඩ වඩා තර්ජනාත්මක ප්‍රකාශන කුතුහලයට පත් කරමින්, ප්‍රභාසය සම්බන්ධයෙන් ඉන්දියාවේ ඓතිහාසික පරම-ප්‍රතිවාදියා වන පකිස්ථානයට දොස් නැගීමට හදිසි වී තිබේ.

තුවක්කුකරුවන් දස දෙනෙක් දින තුනක් තිස්සේ ඉන්දියාවේ විශාලතම නගරය යුද කලාපයක් බවට පත් කලේ කෙසේද හා මක් නිසාද යන වග සම්බන්ධයෙන් කිසිදු බැරැරුම් පරීක්ෂනයක් සිදු කෙරී නැත. මෑත සති ගනනාව තුළ දී ඉන්දියාවේ ඔත්තු සේවාව ඵලඹෙන ප්‍රභාසයක් පිලිබඳ නිශ්චිත අනතුරු ඇගවීම් අඩු ගනනේ තුනක් වත් සිදු කර ඇති බව හින්දු පුවත්පත සඳහන් කලේ, යටත් පිරිසෙයින් ගත් කල ඉන්දියාවේ ආරක්ෂක හමුදාවල පාර්ශ්වයෙන් දැවැන්ත අසාර්ථකත්වයක් පිලිබඳව යෝජනා කරමිනි.

ඉන්දියාවේ ඔත්තු සේවා යුද තත්වයකට ඉහල දැමෙනු ඇති යයි ස්වදේශ කටයුතු පිලිබඳ රාජ්‍ය ඇමති ශ්‍රීප්‍රකාශ් ජයාස්වෙල් පැවසීය. ඉන්දියාව පකිස්ථානයට එරෙහිව හමුදා සේනාංක බලමුලු ගත්වන බවට පල වූ වාර්තා ප්‍රතික්ෂේප කරමින් ඉරිදා නිවේදන නිකුත් කිරීමට ඉන්දියානු හමුදා ප්‍රකාශකයකුට සිදු විය.

පකිස්ථානයේ යම් පුද්ගලයන් හෝ කන්ඩායම් ප්‍රභාසවලට සම්බන්ධ බවට ඔප්පු වුව හොත් තමන් ඔවුන්ට විරුද්ධව පියවර ගන්නා බවට පකිස්ථානයේ ජනාධිපති අසිෆ් අලි සර්දාර් සෙනසුරාදා පොරොන්දු

වූවාට පසුව පෙනී යන්නේ, පකිස්ථානයේ ඔත්තු සේවා හා ඒවාට සම්බන්ධිත බලවේග ජන ඝාතනය තුළ කුමන ක්‍රියාකලාපයක් ඉටු කලේද යන වග සමබන්ධයෙන් සර්දාර්ට ම එතරම් විශ්වාසයක් නැති බවය.

ඉන්දියානු ප්‍රභාසයකට මුහුණ දෙනු වස් පකිස්ථානයේ සන්නද්ධ හමුදා සුදානම් කිරීම ගැන සාකච්ඡා කරනු වස් සෙනසුරාදා රාත්‍රියේ සර්දාර් සිය අගමැති සහ සන්නද්ධ හමුදා ප්‍රධානීන් මුනගැසුනු බව ද වාර්තා විය.

ක්‍රස්තවාදය සම්බන්ධයෙන් "මාදු" ආකල්පයක් අනුගමනය කරන බවට දිගු කලක් තිස්සේ ආන්ඩුවට වෝදනා කර සහ ඉන්දියාවේ ආරක්ෂක හමුදාවන්ට නව පුලුල් බලතල ලබා දිය යුතු බව ඉල්ලා ඇති, නිල විපාර්ශ්වය වන භාරතීය ජනතා පක්ෂය (බීජේපී) සමග පොදු පිලිවෙතක් වර්ධනය කරගනු වස්, ඒ අතරතුර, ඉන්දියානු අගමැති මන්මෝහන් සිං ඉක්මන් වී තිබේ. නව ගෙඩරල් ක්‍රස්ත විරෝධී ඒජන්සියක් ද ක්‍රස්තවාදයට එරෙහිව සටන් වදිනු පිනිස "නව නෛතික රාමුවක්" ද නිර්මානය කරනු වස් තමන් අන්තර්-පාක්ෂික සාකච්ඡා ආරම්භ කර ඇතැයි සිං සෙනසුරාදා නිවේදනය කලේය.

හින්දු අධිපතිවාදී පක්ෂයක් වන බීජේපීයට, ඉන්දියාවේ මුස්ලිම්වරුන්ට හා සෙසු ආගමික සුලුතරයන්ට එරෙහිව ප්‍රචන්ඩත්වය සහ විවෘත ජන ඝාතන ඇවිලවීම සම්බන්ධයෙන් දිගු වාර්තාවක් ඇත. පසුගිය සතියේ මුම්බායි වෙත එල්ල වූ කොමාන්ඩෝ ප්‍රභාසයට පෙරාතුව සති කිහිපය තුළ, බීජේපීය සහ එහි සගයෝ, පුලුල්ව පැතිරුනු ජීවිත විනාශයන්ට තුඩු දුන් ක්‍රස්ත බෝම්බ ප්‍රභාස මාලාවක් සිදු කල හින්දු අන්තවාදීන් ආරක්ෂා කරනු වස් දෘඩතර උද්ඝෝෂනයක් ගෙන යමින් සිටියහ.

වොෂිංටනය, ඒ අතරතුර, ඉරාකයේ හා ඇෆ්ගනිස්ථානයේ එය ගෙන යන කොල්ලකාරී යුද්ධන් රට තුළ ප්‍රජාතන්ත්‍ර අයිතීන්ට එරෙහි එහි දැවැන්ත ප්‍රභාසයන් යුක්තියක් කිරීමට යොදා ගැනෙන ආදර්ශ පාඨයක් වන, "ක්‍රස්ත විරෝධී යුද්ධය" සඳහා යුක්තිකරනයක් සම්පාදනය කර ගැනීමට මුම්බායි ජන ඝාතනය පිලිබඳ මහජන වෛරය ගසාකමින් සිටී. ඇෆ්ගනිස්ථානයේ එක්සත් ජනපද මිලිටරි වාඩිලෑමට එරෙහිව පකිස්ථානයේ දේශසීමා කලාප තුළ ක්‍රියාත්මක

වන සන්නද්ධ විරුද්ධත්වය මර්දනය කරනු වස් තව වැඩි දුර පියවර ගන්නා ලෙස ඉස්ලාමාබාද් පාලනයට බල කිරීමට ද පකිස්ථානය තුළ මිලිටරි ක්‍රියාකාරකම් සිදු කිරීමේ එක්සත් ජනපද "අයිතිය" ප්‍රහාරාත්මක ලෙස තහවුරු කර ගැනීමට ද වොෂිංටනය ඉන්දියාව හා පකිස්ථානය අතර අලුතෙන් පැන නැග ඇති ආතතීන් තිරයට පිටුපස සිට යොදා ගන්නා බවට සැකයක් නැත.

මෙම සිද්ධීන් යලිත් අවධාරනය කරන්නේ ලෝක දේශපාලනයේ පවත්නා දහනශීලී ස්වභාවයයි. අනපේක්ෂිත සිදුවීමක්, පෘථිවි ගෝලය සම්බන්ධයෙන් විභව වසයෙන් මිනිය නොහැකි ප්‍රතිවිපාක පිලිබඳ තර්ජනය මතු කරන දේශපාලන අර්බුදයක් නිර්මානය කරයි. ධනපති මාධ්‍ය, ඒවායේ හැඟීම් අවුලුපාලන හා පන්ති-ගාමක වාර්තාකරනය සමග, මෙතරම් හදිසි ලෙස හා අහඹු ලෙස පෙනී යන සිද්ධීන් සමුදායක් පිලිබඳ බැරෑරුම් පැහැදිලි කිරීමක් සඳහා කිසිදු ප්‍රයත්නයක් නොදරනු ඇත.

බටහිර මාධ්‍ය මෑත වසරවල දී ඉන්දියාව වර්තනා කලේ ශක්ති සම්පන්න ව්‍යවසායික ප්‍රභූවකට වාසභූමිය වන ලෝකයේ වැඩිම ජනගහනයක් සහිත ප්‍රජාතන්ත්‍රය ලෙසය, කොටින් කියතොත්, ධනවාදයේ සාර්ථකත්වය පිලිබඳ නිදසුනක් ලෙසය.

යථාර්ථය නම් දකුණු ආසියාව දැවැන්ත සමාජ ප්‍රතිසතිතාවන්ගෙන් බිඳවැටී ඇති බවයි. මෙම ප්‍රතිසතිතා මූලබැස ඇත්තේ, ඉන්දියානු උප-මහාද්වීපයේ විජිතවාදී පාලනය ද 20 වන සියවසේ ප්‍රථම භාගයේ දී උප-මහාද්වීපය සොලවාලූ අධිරාජ්‍ය විරෝධී හා සමාජ විමුක්ති මහජන ව්‍යාපාරය අංකුර ඉන්දියානු හා පකිස්ථානු ධනෝශ්වරයන් විසින් පාවාදෙනු ලැබීම සහ ඒවා මඩිනු ලැබීම ද තුළ ය.

බ්‍රිතාන්‍ය ඉන්දියාව මුස්ලිම් පකිස්ථානයක් සහ හින්දු අධිපති භාවයකින් යුක්ත ඉන්දියාවක් බවට බෙදීමෙහි ප්‍රතිඵලය වූයේ මිලියන දෙකක ජනතාවකගේ ජීවිත බිලිගත් සහ පකිස්ථානය හා ඉන්දියාව අතර දෙපසට ම මිලියන 14ක ජනතාවක් සංක්‍රමනය වීම සිදු වූ වාර්ගික ප්‍රචන්ඩත්වයකි. එය තුන් වරක් විවෘත යුද්ධ බවට පිපිරුණු, රුදුරු භූ-දේශපාලනික ප්‍රතිවාදීත්වයක් ඉන්දියාව හා පකිස්ථානය අතර පැන නැගීමට තුඩු දුනි.

බෙදීම ම, අධිරාජ්‍යවාදය මත ඔවුන්ට පවතින පරාධීනත්වය ද අලුත් එහෙත් වඩ වඩා සටන්කාමී වෙමින් සිටි කම්කරු පන්තිය සම්බන්ධයෙන් පැවති හීනිය ද හේතු කොටගෙන, නැග එන දකුණු ආසියානු ධනෝශ්වරයට, ප්‍රජාතන්ත්‍ර විප්ලවයේ කර්තව්‍යයන් -- උප-මහාද්වීපයේ වෙසෙන විවිධ ජනවර්ගයන්ට අයත් ජනතාවන් ඒකාබද්ධ කිරීම, ඉඩම්හිමි ආධිපත්‍යය තුරන් කිරීම සහ කුල පීඩනය අහෝසි කිරීම -- සම්පූර්ණ

කිරීමෙහි ලා පැවති ඓතිහාසික නොහැකියාව පිලිබඳ වඩාත්ම ලේවැකි හා බෙදනීය ප්‍රකාශනය වූවා පමනි.

දැන් ස්වාධීනත්වයෙන් වසර 61කට පසුව, දකුණු ආසියාව ලෝකයේ දුගී ජනතාව විශාල වසයෙන් ම ඒකරාශී වී සිටින කලාපයයි. ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලේ ආඥාවන්ට අනුව, පකිස්ථානය මේ අවස්ථාවේ, සමාජ වියදම් කප්පාදු කරමින්, බල ශක්ති මිල සහනාධාර අහෝසි කරමින් හා පොලී අනුපාතික ඉහල දමමින්, මාග ආර්ථික ප්‍රතිව්‍යුහකරන වැඩපිලිවෙලක් ක්‍රියාවට දමමින් සිටී. ඉන්දියාව තුළ, ධනෝශ්වරය, ලෝක ධනවාදය සඳහා ලාභ ශ්‍රම නිෂ්පාදනය සම්පාදනය කිරීම මගින් තමන්ගේ ම මඩි තරකර ගන්නා සංවර්ධන මූලෝපායක් අනුගමනය කරනු පිනිස, ජනගහනයෙන් බහුතරයක් සිය ජීවනෝපාය සඳහා රදා පවතින කෘෂිකාර්මික අංශයට, රාජ්‍ය සහයෝගය අහිමි කර තිබේ.

අධිරාජ්‍යවාදය විසින් සිය වාසිය පිනිස විවිධ උපාමාරු සඳහා යොදා ගනු ලබන, භූ-දේශපාලන ප්‍රතිවාදීත්වයෙහි ප්‍රතිඵලය ලෙස, බිලියන ගනන් ධන සම්පත් යුද්ධය හා අවි ආයුධ වෙනුවෙන් නාස්ති කරනු ලැබ, ආර්ථික සංවර්ධනය ද අඩාල කෙරී තිබේ. අද දකුණු ආසියාව යනු ලෝකයේ අඩුවෙන්ම ආර්ථිකව ඒකාග්‍රිත කලාපයයි.

මහජනතාවන්ගේ ගැටලුවලට ප්‍රගතිශීලී විසඳුම් සම්පාදනය කිරීමට අපොහොසත්ව, ඉන්දියානු හා පකිස්ථාන ධනෝශ්වරයේ අදාල කඳවුරු, බාහිර සතුරාට ඵරෙහිව මහජන වෛරය ඇවිලවීම ද කුල, ජනවාර්ගික හා ආගමික නිකායවාදී දේශපාලනය ප්‍රචර්ධනය කිරීම ද මගින් සමාජ ආතතීන් අපසරනය කිරීමට උත්සාහ කර තිබේ.

පකිස්ථානය තුළ, එක්සත් ජනපද අධිරාජ්‍යවාදය මෙම ක්‍රියාදාමය තුළ සෘජු ක්‍රියාකලාපයක් ඉටු කලේ, පකිස්ථානයට අවි සපයමින් සහ එහි අනුප්‍රාප්තික මිලිටරි ආඥාදායකත්වයන්ට දිරි දෙමින් -- විශේෂයෙන් ම, එය පකිස්ථානය සිය කලාපීය ඒජන්තයකු ලෙස යොදගෙන මැදිහත් වූ 1979 ඇෆ්ගනිස්ථානයේ සෝවියට් ආක්‍රමනය ඇවිලවීමෙන් පසුව ය.

ස්වාධීන ඉන්දියාවේ ප්‍රථම දශක තුන තුළ දී වාටියට සීමා වූනු බලවේගයක් වූ හින්දු දක්ෂිණාංශය, අද, බිෂේපියේ රූපාකාරයෙන්, ඉන්දියානු ධනෝශ්වරයේ විකල්ප පාලක පක්ෂය බවට පත්ව ඇත. මුම්බායිහි සිද්ධීන් මගින් යලිත් වරක් එතරම් ම විවිඳ ලෙස පෙන්නුම් කෙරෙන පරිදි, කොංග්‍රස් පක්ෂය මෙම ප්‍රතිගාමී ස්ථරයට අනුගත වේ, එය සමග අවෘතව සහයෝගී වේ.

මුම්බායි බෙදවාචකය, අවසාන වසයෙන් ගත් කල, ධනෝශ්වර ජාතිකවාදයට ව්‍යසනකාරී අධිවෝදනයක් එල්ල කරයි. ධනෝශ්වර ජාතිකවාදය පන්ති

ආයාචනයන්ට දක්වන විරුද්ධත්වය, දකුණු ආසියාවේ ජනවාර්ගික, වාර්ගික හා කුල ප්‍රතිඝතිතතා ජයගැනීමෙහි ලා ඵය දක්වන නොහැකියාවට හේතු වී තිබේ. ඒ වෙනුවට, දකුණු ආසියාවේ ප්‍රතිගාමී රාජ්‍ය පද්ධතිය. ඉන්දු උප-මහාද්වීපයේ කම්කරුවන් හේද කරමින් හා ඔවුන් එකිනෙකාට එරෙහිව අවුලවමින්, දැන් න්‍යෂ්ටික

අවිචලිත සන්තද්ධ වී සිටින කලාපයක් තුළ තව යුද ගිනිමැල ඇවිලවීමේ තර්ජනය මතු කරයි. දකුණු ආසියාවේ මහජනතාව ඒකාබද්ධ කරන සමාජවාදී විප්ලවයකින් මෙහිට කිසිදු කල් පවත්නා විසඳුමක් මෙම අවෘත අන්තය පිලිනොගනු ඇත.

කිත් පෝන්ස්